

296 og 297 har Udvalget været enigt om passende Nedsættelser for passive og aktive Søminer, Nedsættelser, som anerkendes fra Ministeriets Side som i alt Fald mulige, selv om Ministeriet nok vilde have foretrukket det hele Beløb. — Under Nr. 298 er man enigt om at nægte 65,000 Kr. ekstraordinært til et Undervandsfyndstydningss-apparat for Torpedoer. Det drejer sig her om Forsøg, der skulle foretages med et Apparat, der er i Anvendelse i flere Staters Mariner, men hvis Konstruktion holdes hemmelig. Naar altsaa vor Marine skal komme efter, hvorledes det kan konstrueres paa den hensigtsmæssigste Maade, kan det kun foregaa gennem Forsøg. Nu har man konstrueret et saadant Apparat og begærer saa denne Bevilling for at saa gjort Forsøget. Ja, det er muligt, at dette er meget ønskeligt, men her pleje vi ikke at holde os til det, der er ønskeligt, vi reducere gerne disse Beløb, hvor der ikke foreligger noget, der grænser nær op ad Nødvendigheden, og derfor foreslaa vi at nægte denne Bevilling. — Under Nr. 299 er Flertallet og Mindretallet uenigt igen. Mindretallet foreslaar her at nægte 30,000 Kr. som første Bidrag til Anstæffelse af Revolvere med Ammunition. Denne Revolverbevilling er imidlertid et Slet og ret Supplement til den ny Geværbevilling til Marinen, som blev givet i Fjor, og som hele Udvalget gaar ind paa i Aar at afslutte. Der har i sin Tid været nedsat en Kommission for at undersøge Spørgsmaalet om Marinens Forsyning med Haandstykkevaaben, og denne Kommission er kommen til det Resultat, at i Økonomiens Interesse kunde man lade en mindre Del af Mandstabet bevæbne med Geværer og en større Del med Revolvere. Det er da klart, at disse to Ting, Anstæffelse af Geværer og Anstæffelse af Revolvere, supplere hinanden, saa det vilde være noget inkonsekvent, naar man gaar ind paa den ene Del, saa at nægte den anden. Dette har været Flertallets Bevæggrund til at gaa ind paa Bevillingen. — Under Nr. 300 er der ogsaa en Differens angaaende Anstæffelsen af 10 Stykker 8 m/m Rekulmitrailleuser med Ammunition. Mindretallet foreslaar at nægte Beløbet her til, 58,000 Kr., medens Flertallet foreslaar at bevilge det. Det oplyses, at de skulle bruges til „Hejmdal“ og „Skjold“, og at de have gjort udmærket Fjldest i andre Mariner. — Under Nr. 301 er Udvalget enigt om at nægte 100,000 Kr. til Anstæffelse af Britantgranater til Flaadens Kanoner. Der siges herom i Motiverne, at man forventer at opnaa et gunstigt Resultat af de Skydeforsøg, som Hæren og Marinen skulle fore-

tage med disse Granater. Man synes altsaa ikke at være fuldstændig paa det rene med, hvorledes det forholder sig hermed, man har ikke gjort de fornødne Erfaringer endnu og derfor er det vistnok mindre rigtigt at skride til en saa betydelig Bevilling, inden disse Forsøg have fundet Sted. Vi have ikke kunnet se, at der vil ske nogen Stade ved denne Nægtelse. — Jeg kommer nu til en betydelig Bevilling, der er opført under Nr. 302, nemlig 93,000 Kr. til Udsendelse af et ekstraordinært Stationsstib til Island i ca. 5½ Maaned samt Skibets Oplægning efter endt Toget. Jeg skal for at spare det høje Tings Tid ikke referere den lange Skrivelse, som enhver kan læse her i Betænkningen. Det vil ses, at der paaberaabes dels og fornemmelig Hensynet til det islandste Fiskeri, der lider saa megen Stade ved de fremmede Damperses Trawlfiskeri o. s. v., dels Hensynet til det danske Fiskeri, som i de sidste Aar er kommet betydeligt frem deroppe drevet særlig af Fiskefartøjer, der ere hjemmehørende i Frederikshavn. Naar Udvalget ikke har tiltraadt denne Bevilling, skyldes det først og fremmest den Omstændighed, at vi have haft den liggende for os i saa overordentlig kort Tid. Som det fremgaar af selve Skrivelsen, er den dateret den 1ste December, og det er en Tid, paa hvilken Udvalget ikke plejer at kunne behandle ny større Forslag, man er da allerede saa langt inde i Finanslovens Behandling, og Arbejdet maa gaa med saa stor Fart, at det ikke vil være muligt at tage saadanne ny større Forslag under tilbørlig Behandling. Derfor er Forslaget heller ikke behandlet færdigt, det skylder jeg at sige. Der er forskellige Oplysninger, vi kunde ønske at indhente, som ikke ere indhentede, men formentlig paahviler Ansvarer herfor mere den høje Regering end Udvalget, der vistnok her er i sin gode Ret. Hvad Forslaget i sig selv angaar, skal jeg kun sige, at Udvalget i alt Fald maatte tage Forbehold over for den Forudsætning, som synes at gaa gennem Altingets Udtalelser om denne Sag. Det vil ses i Betænkningen, at det ene af dette Tings Afdelinger har vedtaget „en Beslutning, hvorved Ministeriet for Island anmodes om at virke for, at der i Begyndelsen af næste Mars April Maaned og fremdeles, saa længe det behøves, opsendes til Island tilstrækkelig mange dertil i Henseende til Udrustning og Hurtighed stiftede Inspektionsstibe.“ Vi have allerede et Stationsstib deroppe. Det siges, at det kan ikke fyldestgøre den stillede Opgave over for de fremmede Fiskeres Overgreb. Dette er vistnok i allerhøjeste Grad sandsynligt, men jeg